

samfaina

Mèdiques

Hem vist per la nostra Ciutat el pebrotesc N.n, li posem el mal nom perquè li escau molt i es més curt que el bo.

Amb la seva naturalitat i amb el seu irresistible bigoti, torna esgarriar-nos la majoria de les ramblejadores.

Aquesta vull, aquesta no vull,..... es el seu lema. Ja en té de sort, arriba ací i ja talla.

Nosaltres no ens en movem i no hi ha res a fer; li haurem de demanar ens recepti quelcom de la seva especialitat.

Mala sort

En S.ll.r.s, el pobre S.ll.r.s, tornà de Madrid amb una carbassa i arriba ací i li fan ofrena d'un rabequet.

A voltes s'ha d'ésser vegetarià per força.

Una bona obra

Per mitjà de plebiscit popular, ens veurem precisats a demanar als magatzems alemanys de la nostra capital, posin una sucursal a aquesta Ciutat i d'encarregada hi facin venir a la moreneta L.l.t. M.r.m.nt.

Amic P.c.l. no et sembla que tenim una bona pensada?.....

La dona és com el violí, afina o no, segons qui la toca.

Qui serà l'afortunat?

Vuitava de festa onomàstica. Gran «soirée» en un establiment de nostra plaça. Tres o quatre damisel·les, dos joves amb posat deseny i ja madurets. Hi hagué música i no veiérem si es ballà. Es celebraren molt els contes d'en Bru que en sap un niu, crec que els aprengué al Marroc. Es comentà la re-

serva d'En Pau, semblava capficat. Sembla que els dos coincideixen en pensar que la Rosita els convé, ja que és una xicota que s'ho val, bon tipo, trempada i, sobre tot, *bon cor*.

L'èxit dels vidus

Està demostrat que davant d'un vidu, particularment si és jove i *guapo*, no hi ha res a fer.

L'altra nit ho comprovà a Lladó aquell gran Rodolfo, carnisser de nostra ciutat. De res li valgué anar-hi a primera hora, ni aquelles mirades feridores dirigides insistentment a la bonica Mercè, ni l'ésser un gran (?) «*homme a femmes*», ni tampoc aquell posat donjoanesc, tan castigador, al llençar als núvols el fum d'un egipci (?)

No tingué més remei, el bon Benet, que batre's en retirada en arribar apoteòsicament el simpàtic viduet i deixar que aquest fruís de debó, i donés el cop ballant la primera toia tant gentilment aparellat. Cal reconèixer que feien bona parella.

Si no t'espaviles *Benito* perdràs l'anomenada i, que és pitjor, el cor d'aquesta beutat.

Per a les beates el resar és com fer el solitari.

Ahl llam'nera

La Quitèria M.rt. se'ns ha tornat lllaminera.

Els confits li agraden amb deliri, però sobretots aquells que li dona cert confiter ex-figuerenc, que ara s'està a Barcelona.

¿Eh Quitèria que eren bons els que et donava aquell dilluns al mig dia, en un banc de pedra del Parc Bosc? I a la tarda tornem-hi, eh? Ahl lllamineral.....

Billie Dove...

...i Lloyd Hugues ens oferiren a la Sala Edison un bell exemple d'amor veritat, d'amor fidel fins al sacrifici.

No cal però, posar-se romàntics. Aquest amor avui dia no existeix; sols és possible veure'l en

També cal parlar en serio:

Com a ciutadans protestem del segrestament del senyor Francesc Macià